

[Justitsministeren.]

grovere blandt de Forbrydelser, som Besættelsestiden har ladet se Lyset. Men hermed er det ikke slaaet fast, at alt, hvad der falder uden for Lovforslaget, skal være ansvarsfrit; jeg tænker herved særligt paa de forskellige Grader af „Værnemageri“. Om dem vil der blive truffet Bestemmelse ved særlig Lovgivning, der tager Sigte paa at ramme Former for økonomisk Berigelse, som Samfundet fordømmer, men som ikke har den Karakter af Landsforræderi, der bringer dem ind under Straffelovstillægget. De 4 Aar er Lovens almindelige Minimum. Forslagets § 3 giver Hjemmel for, at Straffen under formildende Omstændigheder kan gaa ned indtil Fængsel i 1 Aar, og der kan desuden blive Tale om, at Straffen kan gaa ned til Fængsel i 30 Dage, nemlig i de Tilfælde, hvor Reglerne i den gældende Borgerlige Straffelov giver Hjemmel for Strafnedsættelse.

§ 4 giver Mulighed for hel eller delvis Inddragelse af den dømtes Formue til Fordel for Statskassen, og § 5 giver Hjemmel for paa samme Maade at inddrage Formue, som tilhører Hipokorpset, Sommerkorpset, Schalburgkorpset og andre lignende Sammenslutninger, der har virket for den tyske Værnemagt.

Forslagets § 6 foreskriver, at den, som findes skyldig til Straf efter Loven, ved Dommen tillige kendes uværdig til almen Tillid. Hermed følger Fortabelse af de borgerlige Rettigheder. Det er fundet ønskeligt paa denne Maade udtrykkeligt at slaa fast, at Krigstidens Forbrydere har sat sig uden for det danske Samfund.

Forslagets § 7 bestemmer, at Strafansvaret ikke forældes.

§§ 8 og 9 skærper Straffen for Forbrydelser, som allerede er strafbare efter den gældende Borgerlige Straffelov, naar Handlingen er foretaget for at fremme tyske Interesser eller med lignende landsskadeligt Formaal for Øje, eller naar Handlingen er foretaget af Personer, der var i tysk Uniform eller paa anden Maade legitimeret som hørende til den tyske Besættelsesmagt eller Organisationer, som samarbejdede med den, eller endelig naar Gerningsmanden i øvrigt paa groft anstødelig Vis har udnyttet de særlige Forhold, som Besættelsen har fremkaldt.

§ 10 fastsætter Straf for den, der har hvervet eller ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste eller til et af de Korps, som Tyskerne lod oprette her i Landet og satte ind mod de danske Borgere, eller som i øvrigt i tysk Tjeneste har udøvet Virksomhed af

politimæssig Karakter. Der foreslaas Mulighed for Strafnedsættelse for danske Statsborgere, der tilhører det tyske Mindretal i Sønderjylland. Man har ikke ment at kunne se bort fra, at selv om disse Personer naturligvis som danske Statsborgere har Pligt til ikke at kæmpe mod den danske Stats Interesser, kan de dog i deres Samhørighed med det tyske Folk have haft *nogen* Undskyldning for, at de er gaaet i tysk Krigstjeneste. Paa den anden Side foreslaas der en særlig skærpet Straf for dem, der efter den 19. September 1944, den Dag, da Overfaldet paa det danske Politi fandt Sted, har udøvet politimæssig Virksomhed i Hipokorpset, Sommerkorpset eller lignende Organisationer.

§ 11 giver Bestemmelse om Straf for den Tjenestemand, som, ud over hvad der fulgte af ufravigelig Instruks for Embedet, har ydet Besættelsesmagten en ikke uvæsentlig Hjælp. Det er en Selvfølge, at der kun vil blive rejst Tiltale i grove Tilfælde, navnlig naar Tjenestemanden har haft forræderisk eller landsskadeligt Formaal for Øje.

Forslagets § 12 indeholder Straffebestemmelser for Stikkere. Stikkeren vil kunne dømmes fra Livet, hvis hans Angiveri har medført, at nogen har mistet Livet, har lidt alvorlig Skade paa Legeme eller Helbred, er blevet ført ud af Landet eller er blevet berøvet Friheden i længere Tid.

Lovforslagets § 13 foreskriver Straf for den, der er løbet til tyske Myndigheder for at opnaa noget, som han burde have gaaet til danske Myndigheder om. § 14 handler om noget lignende Tilfælde, nemlig hvor man har opnaaet noget ved at benytte de særlige Forhold til at fremkalde tysk Indgriben over for danske Statsborgere eller over for andre Personer, som var bosat her i Landet, eller over for Organisationer, som her i Landet drev Virksomhed paa de forenede Nationers Vegne.

§ 15 omhandler „Værnemageri“ og fastsætter Fængselsstraf for en Række grove og anstødelige Tilfælde. Om andre Tilfælde af „Værnemageri“ har jeg allerede i det foregaaende gjort en Bemærkning.

§ 16 fastsætter Straf for den, som har ydet den tyske Besættelsesmagt eller de Organisationer eller Personer, der samarbejdede med Besættelsesmagten, Bistand ved Raad eller Daad. Det er en Forudsætning for Anvendelsen af denne Bestemmelse, at Handlingen er foretaget for at fremme tyske Interesser eller for at opnaa økonomisk Vinding eller anden Fordel. Paragraffen gør en Undtagelse for den Bistand, der